



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-2107/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3, OIB: 02958272670, protiv I tuženika Brune Dragutinovića iz Sesveta, Nova Ves 23, OIB: 45672381362 i II tuženika Nenada Đorđevića iz Novog Sada, Rumenačka 114, Srbija, OIB: 90626465140, radi utvrđenja, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, dana 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka Ugovor o radu s početkom rada dana 7. kolovoza 2018., a kojeg su sklopili I i II tuženici.

II. Nalaže se I tuženiku i II tuženiku tužitelju solidarno naknaditi parnični trošak, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.”

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je I tuženik, registriran kao kućanstvo, s II tuženikom sklopio ugovor o radu čija svrha nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom, već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja. HZMO ga je obavijestio Dopisom od 2. lipnja 2023. da je I tuženik u određenim razdobljima prijavio u osiguranje i odjavio veći broj radnika te je izražena sumnja u njihovo fiktivno zapošljavanje radi ostvarivanja pogodnosti izvan sustava mirovinskog osiguranja (zdravstveno osiguranje, socijalne naknade) te da je za veći broj radnika to jedina prijava u Republici Hrvatskoj. I tuženik je izvršio prijavu i odjavu

u radni odnos za II tuženika u razdoblju od 7. kolovoza 2018. do 7. kolovoza 2018. HZMO je sastavio Zapisnik bez dokumentacije obveznika kojim je izvršena kontrola podataka o kojima ovise prava iz mirovinskog osiguranja za radnike kod obveznika I tuženika za razdoblje od 2. listopada 2017. do 12. studenog 2021. Kontrola je izvršena uvidom u prijavno-odjavnu evidenciju Zavoda i u dostupne podatke sustava Porezne uprave (JOPPD-prijave). Uvidom u evidenciju Zavoda vidljivo je da je I tuženik u kontroliranom razdoblju imao prijavljeno 48 radnika. Uvidom u dostupne podatke informacijskog sustava Porezne uprave, stanje računa poreznih obveznika, vidljivo je da nema evidentiranih JOPPD- prijava za kontrolirano razdoblje. Iz navedenog slijedi da za razdoblje od 2. listopada 2017. do 12. studenog 2021. I tuženik nije predavao zakonom propisanu dokumentaciju za radnike, nema poslovne aktivnosti, pa je svim navedenim radnicima upitan staž osiguranja. I tuženik je sklopio ugovor o radu čija je svrha bila da II tuženik ostvari pravo na obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, a ne obavljanje radnog odnosa iz čega proizlazi da radni odnos nije zakonit (kao ni stečeni status osiguranika prema propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju). II tuženik je u spornom razdoblju koristio sva prava iz zdravstvenog osiguranja zbog čega je njemu nastala šteta u vidu plaćanja troškova zdravstvene zaštite zdravstvenim ustanovama u Republici Hrvatskoj. II tuženik je u razdoblju od 7. kolovoza 2018. do 31. ožujka 2023. ostvario trošak zdravstvene zaštite u iznosu od 9.899,99 eur. Članak 122. stavak 4. Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“, broj: 80/13., 137/13., 98/19. i 33/23.) propisuje kako u slučaju sumnje da se podnesena prijava, odnosno utvrđen status osiguranika osnovom zaključenog ugovora o radu ne temelji na istinitom činjeničnom stanju i postojanju stvarnih okolnosti koje su osnova za stjecanje statusa u obveznom zdravstvenom osiguranju, odnosno da svrha zaključenog ugovora o radu nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja, Zavod ima pravo i obvezu, pokrenuti postupak pred nadležnim sudom za osporavanje tako zaključenog ugovora o radu. Članak 285. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22., dalje u tekstu: ZOO-a) propisuje da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, odnosno da je predmetni ugovor sklopljen radi zaobilaženja propisa, a ne obavljanje poslova prema sklopljenom ugovoru. Životno je nelogično da je I tuženik zaposlio u radni odnos toliki broj ljudi na kratak vremenski period, a da nije izvršavao zakonom propisane obveze u vidu podmirenja doprinosa, vođenja propisanih obrazaca itd. Stoga se nedvojbeno može zaključiti da se radi o simulaciji ugovora o radu kao i da je isti sklopljen iz nedopuštenih pobuda, odnosno kako bi II tuženik odjavom iz radnog odnosa stekao status osigurane osobe na teret njegovih sredstava kao nezaposlene osobe. Stoga, podneskom od 3. prosinca 2025. predlaže utvrditi da je bez pravnog učinka Ugovor o radu s početkom rada 7. kolovoza 2018. kojeg su sklopili I i II tuženici.

2. I i II tuženici nisu odgovorili na tužbu.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju HZMO-a i Rješenje HZMO-a od 6. prosinca 2021.

4. Na ročištu 3. rujna 2026. sud je odbio prijedlog tužitelja da se od Porezne uprave pribave podaci o isplaćenim plaćama i doprinosima od strane I tuženika za II tuženika u razdoblju od 7. kolovoza 2018. do 31. ožujka 2023., budući iz Rješenja HZMO-a od 6. prosinca 2021. proizlazi da I tuženik nadležnoj Poreznoj upravi nije predao Izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (JOPPD obrasce) za razdoblje od 7. kolovoza 2018. pa do 12. studenog

2021., slijedom čega je za zaključiti da I tuženik za II tuženika niti u relevantnom razdoblju nije uplatio doprinose za obvezna osiguranja, porez na dohodak i prirez.

5. Uvidom u Rješenje HZMO-a od 6. prosinca 2021. (list 18.- 19. spisa) utvrđeno je da se II tuženiku utvrđuje prestanak svojstva osiguranika iz mirovinskog osiguranja s danom 7. kolovoza 2018. kod I tuženika u nepunom radnom vremenu od 4 sata dnevno. Zapisnikom HZMO-a o kontroli podataka o stažu osiguranja od 12. studenog 2021. i uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave utvrđeno je da I tuženik nadležnoj Poreznoj upravi nije predao Izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (JOPPD obrasce) za razdoblje od 7. kolovoza 2018. pa do 12. studenog 2021. a na temelju kojih se ostvaruju prava iz mirovinskog osiguranja. Člankom 110. ZOMO-a propisano je da se svojstvo osiguranika, mirovinski staž, plaće, osnovice osiguranja, naknade plaće i dr. utvrđuje na osnovi isprava izdanih u skladu sa zakonom, odnosno potvrdama izdanih na temelju propisanih evidencija. Budući da činjenica o izvršenoj prijavi na osiguranje upućuje na to da je zasnovan radni odnos, a u postupku nisu prikupljeni valjani pisani dokazi prema čl. 110. ZOMO-a, a koji bi upućivali na njegovo trajanje, valjalo je II tuženiku utvrditi prestanak svojstva osiguranika iz mirovinskog osiguranja s danom 7. kolovoza 2018. kod I tuženika u nepunom radnom vremenu u trajanju od 4 sata dnevno.

6. Člankom 10. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14. i 127/17., dalje u tekstu: ZR-a) propisano je da se radni odnos zasniva ugovorom o radu.

7. Člankom 14. st. 1. ZR-a propisano je da se ugovor o radu sklapa u pisanom obliku. Propust ugovornih stranaka da sklope ugovor o radu u pisanom obliku, ne utječe na postojanje i valjanost ugovora o radu.

8. Imajući u vidu:

- da se radni odnos zasniva ugovorom o radu, a ne prijavom na HZMO;
- da I i II tuženici nisu sklopili ugovor o radu u pisanom obliku;
- da tužitelj nije dokazao da je II tuženik za I tuženika u relevantnom razdoblju obavljao poslove iz ugovora o radu te da mu je II tuženik za iste poslove isplatio plaću, za zaključiti je da I i II tuženici dana 7. kolovoza 2018. nisu sklopili ugovor o radu.

9. Budući da I i II tuženici dana 7. kolovoza 2018. nisu sklopili ugovor o radu, niti su zasnovali radni odnos, nije bilo uvjeta niti za ispitivanje učinaka ugovora koji nije sklopljen. Stoga je kao neosnovan valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenjem da je bez pravnog učinka Ugovor o radu s početkom rada dana 7. kolovoza 2018., pa je odlučeno kao u izreci presude.

10. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 8. listopada 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

Dna:

1. tužitelju
2. I tuženiku
3. II tuženiku



Broj zapisa: **9-3088e-54eae**

Kontrolni broj: **067fb-1dc77-d26d5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.